

Bog anmeldelse: **Spædbarnsterapi af Inger Thormann & Inger Poulsen**

Anmeldt af Katrine Johannesen, bestyrelsesmedlem og læge

Bogen *Spædbarnsterapi* omhandler selvsamme behandlingsform, spædbarnsterapi. Dette er en terapiform, der er udviklet af den franske læge Francoise Dolto, og derefter videreudviklet af hendes assistent Caroline Eliacheff. Dolto var udover at være læge, også psykoanalytiker, og beskæftigede sig i hele sit arbejdsliv med børn.

Hun arbejder på et hospital, men havde sideløbende en privat praksis, og det var her hun modtog sårbar og traumatiserede børn, og her hun udviklede sin teori. Dolto mente, at alle kunne helbredes, og at det vigtigste i helbredelsen var sandheden. Sandheden måtte aldrig holdes tilbage for børnene, og kunne også bruges til at bibringe forældrene indsigt i tingenes sammenhæng. Ifølge Dolto forstår små børn og selv nyfødte alt hvad der bliver sagt til dem, og det er først, når de bliver nogle måneder gamle at de begynder kun at kunne forstå deres modersmål. Inden da forstår de alt det sagte, og kan kommunikere med voksne non-verbalt. Mennesket er således et sprogligt menneske allerede fra fødslen.

Caroline Eliacheff er også læge, børnepsykiater og psykoanalytiker. Hun var Doltos assistent, og havde samme opfattelse af børn som sproglige væsener, som Dolto. Hun modtog i sin klinik børn med alvorlige kontaktbrud og traumatiske oplevelser, og så at disse hændelser havde sat sig i børnene, som derefter udviklede fysiske symptomer. Det kunne være spisevægning, forstoppelse eller smerter. Eliacheff videreudviklede teorien, således at "alt usagt binder energi", og mener, at hvert barns fysiske symptomer har en symbolsk betydning. Hun fortsatte med at udbygge spædbarnsteorien, der i sin enkleste form går ud på sprogligt at formidle barnets traumatiske oplevelser til barnet, for på den måde at få bearbejdet hændelsen.

Her i Danmark har Inger Thormann (IT) og Inger Poulsen (IP) taget teorien om spædbarnsterapien til sig, og fortæller i bogen dels om den ovennævnte teoretiske baggrund, men kommer også med talrige eksempler fra deres eget arbejdsliv på henholdsvis Skodborg Observations- og Behandlingshjem og i Familiehuset i Horsens. Spædbarnsterapien som IT og IP beskriver den, drejer sig om at formidle barnets livshistorie i et forståeligt sprog og rolige omgivelser til barnet. Alt for ofte antages det at små børn "ikke forstår", og derfor ikke behøver at få forklaring på ydre hændelser. Men ifølge spædbarnsterapien er det netop forklaringen, sandheden, der forløser børnene, og lader dem bearbejde deres traumer.

Der er flere eksempler i bogen, et af dem er Anders, en dreng, der fødes med hjertefejl og derefter har en lang og kompliceret indlæggelse med flere operationer.

Da Anders udskrives til hjemmet med sine forældre er han anspændt og jamrende, er sansesart og sov dårligt. Anders kan ikke selv komme af med sin afføring, og familien var tæt på sammenbrud. En socialrådgiver kontaktede IP, da hun havde hørt om spædbarnsterapi. Anders startede i terapi da han var 11 måneder gammel. IP gennemgik sammen med forældre Anders livshistorie, hvorefter hun forberedte terapien. Forfatterne beskriver her selv vigtigheden at forældrene er med, og indforståede med hvad der bliver sagt. Terapien er opbygget så den hver gang indeholder: Identifikation, historien og håb. Anders 1. terapi så sådan ud:

Identifikation: Goddag, Anders, mit navn er Inger Poulsen. Mit arbejde er at tale med børn. Din mor og far har bedt mig om at tale med dig.

Historien: Du var et ønskebarn. Din far og mor skænkede dig livet. Din mor bar dig under sit hjerte i ni måneder. Du var elsket og ventet. Inden du blev født, var din mor gravid med et andet barn. Det barn døde, da det var helt lille, så lille, at det endnu ikke var født.

Håb: Du var stærk, Anders, du klarede dig. Da din mor fødte dig, og din far og din mor så, hvor dejlig du var, blev de meget glade. Anders var i terapi i 6 gange i alt, og undervejs i forløbet oplevede alle omkring ham at samle sig mere og mere, at han kom i trivsel og begyndte at sove igennem om natten, samt havde ej længere afføringsproblemer.

Der er flere forskelligartede eksempler i bogen, og der inddrages også andre teorier, fx omhandlende overgangsobjekter/fænomener og belastningsmodellen. Umiddelbart virkede bogen i starten mest som en "god historie", men efterhånden som der beskrives flere eksempler med flere nuancer, og inddrages flere teorier, bliver bogen en nuanceret beskrivelse af spædbarnsterapi. Forfatterne påpeger i forordet, at spædbarnsterapi endnu ikke er evidensbaseret, men angiver selv at det enkelte eksempel står stærkt. Indhentning af evidens indenfor spædbarnsterapi er svært, og spædbarnsterapi vil aldrig komme stå alene som behandlingstilbud.

I bogen omhandles også spædbarnsterapi og anden terapi til ældre børn, samt til voksne. Bogen her giver et rigtig godt indblik i spædbarnsterapi som den udøves i Danmark, og vil være relevant i mange faggrupper, såvel indenfor sundhedssektoren, det kommunale område og i pædagogikken.